

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margity Fridovej a členiek senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Júlie Horskej v právnej veci žalobcu: S., C. (predtým: S., U., pobočka Z., Š., Q., Z.), proti žalovanej: J., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu: R., IČO: X., so sídlom H., o určenie poradia pohľadávky vo výške 1 255 794 Sk, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 52 Cbi 38/2006-Pú-12 zo dňa 23. januára 2007, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 52 Cbi 38/2006-Pú-12 zo dňa 23. januára 2007 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd prvého stupňa, určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 1 255 794 Sk je pohľadávkou s právom na oddelené uspokojenie v zmysle § 28 ZKV. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že vykonal dokazovanie, a to výsluchom účastníkov, konkurznou prihláškou, zápisnicou o prieskumnom pojednávaní, rozhodnutím Ex 831/2003 – súhlasom na predaj nehnuteľností zo dňa 1.10.2003, ktorým súdny exekútor zriadil exekučné záložné právo na nehnuteľnosti, ktoré sú v uvedenom súhlase

vyšpecifikované, ako aj ďalším spisovým materiálom. Poukázal na znenie ustanovení § 23 ods. 2 ZKV, § 28 ods. 1 ZKV, § 167 ods. 1 a ods. 2 Exekučného poriadku s tým, že ako vyplýva z poznámok k vyššie citovanému ustanoveniu, exekučné záložné právo plní rovnakú funkciu ako zmluvné záložné právo, ktoré vzniklo na základe zmluvy podľa ust. § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka. Zabezpečuje pohľadávku oprávneného. Exekučné záložné právo sa na rozdiel od zmluvného záložného práva zriadi bez súhlasu povinného. Návrh na zriadenie môže podať oprávnený, ktorý má exekučný titul na plnenie peňažnej pohľadávky alebo nepeňažnej pohľadávky, ktorá je oceniteľná, a ktorá by mu patrila v prípade porušenia záväzku povinným. Na zriadenie exekučného záložného práva sa teda nevyžaduje, aby exekučný titul obsahoval výrok, ktorým sa povinnému ukladá zriadiť exekučné záložné právo. Exekučné záložné sa zriaďuje zexekvovaním nehnuteľností, spočívajúcim v zápise záložného práva do katastra nehnuteľností. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že nárok žalobcu na oddelené uspokojenie v danej veci je oprávnený, žalobca predložil súdu súhlas na predaj nehnuteľností v zmysle ust. § 134 ods. 1 Exekučného poriadku, pričom súdny exekútor zriadil exekučné záložné právo na nehnuteľnosti, ktoré sú v súhlase presne vyšpecifikované. Vzhľadom na uvedené, mal súd za to, že konkurzný veriteľ má pohľadávku zabezpečenú zákonným exekučným záložným právom, spĺňa podmienku oddeleného veriteľa v zmysle ust. § 28 ods. 1 ZKV. Z uvedeného dôvodu určil, že jeho pohľadávka vo výške 1 255 794 Sk je pohľadávkou s právom na oddelené uspokojenie. O trovách konania rozhodol súd podľa § 150 OSP.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie. Uviedla, že ako ustanovený správca konkurznej podstaty s vydaným rozhodnutím nesúhlasí, pretože je toho názoru, že je v rozpore so zákonom o konkurze a občianskym zákonníkom. Na prieskumnom pojednávaní preto poprela poradie pohľadávky v časti 1 255 794 Sk a nepriznala právo na oddelené uspokojenie. Pohľadávka bola zaradená do I. triedy. Je toho názoru, že konajúci súd nedostatočne posúdil predložené námietky a vydal rozhodnutie v rozpore so zákonom.

Podľa § 151a, § 151b ods. 1 Obč. zákonníka, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že v prípade ich riadneho a včasného nesplnenia je záložný veriteľ oprávnený domáhať sa uspokojenia zo založenej veci. Záložné právo vzniká na základe písomnej zmluvy, schválenej dedičskej dohody alebo zo zákona.

V danom prípade nedošlo k uzatvoreniu písomnej zmluvy, ani k schváleniu dedičskej dohody. Priamo zákon poskytuje niektorým pohľadávkam zabezpečenie zákonným záložným právom bez toho, aby sa k jeho vzniku vyžadovala ďalšia právna skutočnosť. Exekučné záložné právo nie je záložným právom vzniknutým zo zákona, ale je záložným právom vzniknutým na základe procesného práva v exekučnom konaní v zmysle zák. č. 233/95 Z. z. Vyhlásený konkurz v zmysle § 14 ods. 1 písm. d/, e/ ZKV má také účinky, že sa prerušujú konania vedené pre pohľadávky voči úpadcovi a nemožno nariadiť výkon, viesť výkon rozhodnutia ani vykonávať exekúciu na majetok patriaci do podstaty, ani nadobudnúť na ňom právo na oddelené uspokojenie. Je toho názoru, že vyhlásením konkurzu si veritelia môžu uplatniť svoje pohľadávky iba postupom podľa § 20 ZKV, a to prihlásením do konkurzného konania. Navrhuje, aby odvolací súd prehodnotil uvádzané skutočnosti, vydaný rozsudok zrušil a žalobu zamietol. Žiada tiež priznať trovy celého konania.

Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, prejednal odvolanie žalovanej podľa § 212 ods. 1 OSP a napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil. Predovšetkým na návrh žalobcu rozhodol o zámene na jeho strane po zistení, že v priebehu odvolacieho konania došlo k postúpeniu pohľadávky zo žalobcu na S., čo bolo riadne preukázané a nový veriteľ súhlasil so vstupom do konania. Postup súdu v tomto prípade upravuje § 92 ods. 2 a 3 OSP. Odvolací súd vychádzal zo zistenia, že predmetom sporu je žalobcom uplatnené právo na určenie poradia pohľadávky. Žalovaná poprela žalobcom uplatnené poradie pohľadávky, pretože sa domnievala, že nejde o oddeleného veriteľa, pretože žalobca mal svoju pohľadávku proti úpadcovi zabezpečenú exekučným záložným právom zriadeným podľa § 167 Exekučného poriadku.

Úlohou odvolacieho súdu bolo v predmetnom prípade posúdiť, či pohľadávka žalobcu zabezpečená zriadením exekučného záložného práva je pohľadávkou s právom na oddelené uspokojenie podľa § 28 ZKV. Podľa tohto ustanovenia veritelia pohľadávok, ktoré boli zabezpečené záložným právom alebo zádržným právom, prípadne obmedzením prevodu nehnuteľností, alebo zabezpečovacím prevodom práva (ďalej len oddelení veritelia), majú pri speňažení právo, aby ich pohľadávka bola uspokojená z výťažku predaja majetku, ktorým bola zabezpečená. Podstatou záložného práva je oprávnenie záložného veriteľa uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu

záložného práva. Zákon o konkurze a vyrovnaní nerozlišuje pre stanovenie poradia pohľadávky spôsob vzniku záložného práva. Hovorí o veriteľoch pohľadávok, ktoré boli zabezpečené záložným právom. Nemožno preto z oddeleného poradia vylúčiť pohľadávky, ktoré boli zabezpečené exekučným záložným právom. Exekučné záložné právo bolo zriadené pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu a do vyhlásenia konkurzu nebolo zrealizované. Žalobca má teda pohľadávku zabezpečenú záložným právom a treba ho z hľadiska ustanovenia § 28 ZKV považovať za oddeleného veriteľa. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval správne, keď mu priznal právo oddeleného veriteľa. Odvolaniu žalovanej preto nevyhovel.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP, ale pretože žalobcovi žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, neboli mu ani žiadne priznané.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 8. júla 2008

**JUDr. Margita F r i d o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: